

Naar aanleiding van de bijeenkomst van MRF over de certificering volgens WEEELABEX op vrijdag 23 mei 2014 (Bunnik) hebben de MRF-leden een groot aantal vragen gesteld over certificering in het bijzonder en de regelgeving omtrent e-waste in het algemeen. Het betreft 97 vragen en antwoorden die elkaar soms gedeeltelijk overlappen. Op initiatief van het ministerie van Infrastructuur en Milieu heeft een team van het ministerie, producenten, verwerkers en deskundigen de vragen de afgelopen tijd op een rij gezet en zo goed mogelijk beantwoord. Het resultaat is een informatief document dat gezien de brede materie in afstemming tussen betrokken partijen tot stand is gekomen en wordt gecommuniceerd. De antwoorden vertegenwoordigen niet noodzakelijk de mening van alle partijen die aan beantwoording hebben meegewerkt. Dit heeft te maken met het feit dat sommige vragen primair gericht zijn tot de overheid, bijvoorbeeld met betrekking tot de handhaving en reikwijdte van regels; andere vragen richten zich weer tot de sector en de wijze waarop producenten en verwerkers opereren bij de inname en verwerking van stromen e-waste. Voorts is in enkele gevallen de beantwoording afhankelijk van hoe de praktijk zich ontwikkelt, zoals de registratie en monitoring van hoeveelheden e-waste of de beschikbaarheid van auditoren voor certificering. In het algemeen geldt dat de handhavende instanties en uiteindelijk de (Europese) rechter in voorkomende gevallen bepalen hoe de regelgeving moet worden geïnterpreteerd. Beantwoording van de gestelde vragen kan in het licht van het voorgaande ook als een levend document worden gezien dat waar nodig zal worden geactualiseerd op basis van nieuwe ontwikkelingen.

Partijen verwachten dat de antwoorden u op weg kunnen helpen op het gebied van (toekomstige) regelgeving over e-waste in relatie tot uw bedrijfsvoering. Indien u naar aanleiding van dit document vragen of opmerkingen heeft, vernemen wij dat graag. Waar nodig zullen MRF, NVMP, EERA en/of het ministerie de vragen uitzetten naar de partijen die het aangaat en u wederom van een antwoord voorzien.

VRAGEN REGELING AFGEDANKTE ELEKTRISCHE EN ELEKTRONISCHE APPARATUUR EN WEEELABEX

Na de oproep tijdens de WEEE Voorlichtingsbijeenkomst op 23 mei jl. zijn in de afgelopen maanden bijna 100 vragen ontvangen op het MRF-secretariaat over de nieuwe WEEE-regelgeving en WEEELABEX-certificering.

Deze vragen zijn in eerste instantie beantwoord door het Ministerie van I&M. In een bijeenkomst van het Kennisteam WEEE begin augustus zijn deze antwoorden aangevuld.

De resultaten vindt u hieronder. De vragen zijn in 7 categorieën onderverdeeld:

- **VRAGEN REIKWIJDTE WEEE REGELING**
-
-
- **VRAGEN REGELING WEEE**
- **VRAGEN CERTIFICERING/WEEELABEX**
- **VRAGEN REGISTRATIE/MONITORING**
- **VRAGEN PRODUCENTENVERANTWOORDELIJKHEID**
- **VRAGEN FINANCIERING**
- **VRAGEN HANDHAVING**

VRAGEN REIKWIJDTE WEEE REGELING

1. Waar kan ik vinden wat wel of niet onder WEEE valt?

Welke apparatuur, die onder de scope van de WEEE richtlijn valt, kan worden gevonden in:

- De bijlagen van de Europese Richtlijn 2012/19/EU,
- FAQ's die hierover zijn gepubliceerd door de Europese Commissie
- De Handreiking Handreiking reikwijdte Regeling Elektrische en elektronische apparatuur, gepubliceerd door het ministerie van Infrastructuur en Milieu (IenM),
- Navraag bij te doen bij de Helpdesk Afvalbeheer van Rijkswaterstaat (RWS).
<http://www.rwsleefomgeving.nl/helpdesk/afvalbeheer/>

2. Is die indeling wat wel/niet onder Regeling WEEE valt Europees bepaald?

Ja, zie (bijlage bij) WEEE richtlijn en de FAQ's van de Europese Commissie. Lidstaten kunnen ook extra eisen stellen, maar in Nederland geldt dat de Europese richtlijn strikt wordt omgezet in nationale wetgeving. Het laatste woord over wat wel en niet onder de scope valt is altijd aan de rechter.

3. Ik heb begrepen dat het ministerie van IenM vindt dat CV's en boilers onder de Regeling WEEE vallen. In de andere EU lidstaten is dat niet het geval. Waarom wil I&M weer zo'n verzwarende verplichting voor recyclingstromen die al worden ingezameld en gerecycled en waar geen gevaarlijke stof in valt te ontdekken?

Er is voor het ministerie geen aanleiding is om CV's en boilers uit te sluiten van de WEEE regeling. In bijlage I en II (voor de periode tot 2018) van de nieuwe Europese richtlijn WEEE wordt gesproken over productgroepen op welke de richtlijn van toepassing is: "Grote Huishoudelijke apparaten". Daaronder vallen onder meer: "Andere grote toestellen voor de verwarming van kamers, bedden en zitmeubelen". Het ministerie is van mening dat CV-ketels hier onder vallen. Ondanks dat de primaire energiebron gas is, kan de CV haar functie niet vervullen zonder elektriciteit. Dit past ook binnen het nationaal beleid t.a.v. duurzame ontwikkeling en het programma "Van Afval naar Grondstof". Het programma *Van Afval Naar Grondstof* is de inspanning van dit kabinet om de transitie naar een circulaire economie deze kabinetsperiode te stimuleren.

4. Hoe moet een bedrijf omgaan met stromen WEEE die tussen gewoon schroot zitten?

De volgende stappen worden aangehouden:

- Het bedrijf moet afspraken maken met degene die het schroot heeft geleverd om WEEE in de toekomst gescheiden aan te leveren indien mogelijk;
- Als de elektr(on)ische apparaten nog heel en identificeerbaar zijn (bv. het is nog te zien dat het een wasmachine is) moeten deze zonder ze te beschadigen, zodat er geen schadelijke stoffen of olie/gas ontsnapt die het milieu kunnen schaden, uitgesorteerd worden;
- Bij de overbrenging van het schroot moet rekening gehouden worden met de beleidsregels van de ILT (voor groene lijst metaalafval max 10% vervuiling van metalen);
- De juiste Eural code moet gehanteerd worden.

5. Hoe kan een bedrijf de herkomst traceren van WEEE dat in gewoon schroot is binnengekomen en moet dit überhaupt? Wie betaalt deze tijdsinvestering?

De regeling WEEE vereist dat onderscheid wordt gemaakt tussen WEEE dat afkomstig is uit NL en niet-NL. Ook moet onderscheid worden gemaakt tussen huishoudelijk en niet-huishoudelijk WEEE. De gewichtshoeveelheden ingezameld en verwerkt WEEE in deze categorieën moeten aan het Nationaal Register worden gerapporteerd.

Het is niet nodig om te achterhalen wie (persoon) WEEE heeft afgedankt, maar wel waar (plaats) het vandaan kwam, bijv. naam en adres van de recycler die het heeft aangekocht. Dit is gemakkelijk te achterhalen, aangezien de recycler voor het schroot betaalt.

6. Valt een losse elektromotor of een elektrakabel al onder de Regeling WEEE, en moeten deze als zodanig behandeld worden?

Het overgrote deel (ca. 95%) van de afgedankte elektromotoren komt niet uit huishoudelijke apparaten. Het is ook niet nodig om na te gaan welke van deze motoren wel of niet als WEEE moeten worden aangemerkt.

De uit WEEE verwijderde elektromotoren zullen bij de verwijdering uit het apparaat al geregistreerd zijn door de eerste verwerker. En hoeven dus niet nog een keer te worden geregistreerd.

De bewijslast voor de downstream monitoring ligt bij de eerste verwerker. Aangezien het in de regel om een volgens de regeling zuivere stroom gaat, is de monitoring in beginsel eenvoudig.

7. Wanneer een shredder WEEELABEX-gecertificeerd is, is dat van invloed op de voorbereidingen, die moeten worden gedaan?

Het is niet de shredder die gecertificeerd is, maar de hele locatie waar de verwerking plaatsvindt. Certificering geldt per verwerkingsstroom (6 stromen).

Als bedoeld wordt welke voorbereiding gedaan kan worden door een inzamelpunt vóórdat het materiaal naar een WEEELABEX-gecertificeerde recycler wordt gebracht, dan is het antwoord: geen enkele voorbereiding (ook niet het verwijderen van een motor, kabel, metalen, etc.)

Als bedoeld wordt welke voorbereidingen mogen worden uitgevoerd door het verwerkingsbedrijf waar de shredder staat, of een upstream verwerker, dan is belangrijk dat:

- Het bedrijf dat de voorbereidingen uitvoert, gecertificeerd is,
- de WEEE correct in ontvangst wordt genomen,
- de WEEE correct wordt opgeslagen,
- voorkomen wordt dat gevaarlijke stoffen vrijkomen, en
- alle fracties – vooral de gevaarlijke- traceerbaar zijn en blijven.

Ook al is de verwerker die de shredder heeft staan WEEELABEX gecertificeerd, dan moet de upstream verwerker die WEEE voorbereidt toch ook gecertificeerd zijn.

Zie ook het antwoord onder vraag 38.

8. Wat is het standpunt van de overheid dat bij de ene afvalstroom demontage niet nodig is (auto's), en bij de andere afvalstroom (WEEE) wel? Dit terwijl het om precies dezelfde elektronica gaat.

De recycling van auto's valt inderdaad onder een andere wetgeving, maar in principe is het proces voor passende verwerking hier hetzelfde: eerst demontage om de gevaarlijke componenten/stoffen eruit te halen, dan pas in de shredder. Dit staat in bijlage VII van de Europese richtlijn WEEE.

9. Wat is het standpunt van de overheid dat bij de ene afvalstroom geen certificering nodig is, en bij dezelfde afvalstroom afkomstig van WEEE wel?

De milieuwetgeving voorziet in regels die ervoor zorgen dat alle afval op de juiste wijze wordt verwerkt. Soms is het zo dat bepaalde afvalstromen ook gevaarlijke stoffen bevatten, waardoor

deze stroom ook een speciale behandeling vereist die wordt vastgelegd in zorgvuldige, kenbare stappen. Dit is het geval bij elektrische en elektronische apparatuur.

De Europese WEEE richtlijn (2012/19/EU) richt zich op de inzameling en verwerking van afgedankte elektrische en elektronische apparaten en stelt eisen aan de passende verwerking ervan. Dat was in de oude richtlijn (2002/96/EU) en de daarop gebaseerde nationale wetgeving ook al zo. Toch bleek dat er nog veel interpretatieruimte was bij de uitvoering/naleving van deze vereisten, waardoor onder verwerkers een ongelijk speelveld ontstond.

De nieuwe richtlijn (2012/19/EU) biedt lidstaten de mogelijkheid een minimum standaard voor verwerking op te leggen die invulling geeft aan de vereisten van passende verwerking. Daarom hebben producenten en verwerkers, tijdens de implementatiefase van de Europese richtlijn WEEE, zelf voorgesteld om WEEELABEX als verwerkingsstandaard te kiezen als vertaling van het begrip 'passende verwerking' voor WEEE. Doel daarbij was en is om een gelijk speelveld voor alle partijen te creëren. Door zich te certificeren volgens WEEELABEX laat het verwerkingsbedrijf zien dat het voldoet aan de vereisten van passende verwerking.

Deze norm heeft in zich dat verwerkers behalve op kwalitatief hoogwaardige wijze verwerken van WEEE, ook de verwerkte volumes goed geregistreerd worden en inzicht geeft in de mate waarin streefwaarden nuttige toepassing worden gerealiseerd. Het kan dus voorkomen dat een schroothandelaar/verwerker zich moet certificeren volgens WEEELABEX om de afgedankte elektrische apparaten te mogen verwerken, terwijl hij voor het verwerken van andere afstromen (zoals autowrakken) dit niet hoeft.

10. Wij begrijpen dat wij niets hoeven te registreren in het Nationaal register wanneer wij alleen fracties WEEE/ reeds bewerkte WEEE ontvangen en deze vervolgens verder bewerken of verwerken. Wij zouden vreemd vinden als wij ons in dat geval ook niet verplicht zouden hoeven te laten certificeren. Is dat zo?

Afgesproken is alleen de verwerkers die de apparatuur uit elkaar halen, gaan registreren.

Hiermee wordt vermeden dat dubbeltellingen ontstaan.

De WEEELABEX gecertificeerde verwerker die WEEE ontvangt van de inzamelaar draagt zorg voor het goede verloop van de passende verwerking, zowel in zijn eigen inrichting als bij de downstream verwerkers. Hij is op grond van de Regeling WEEE verantwoordelijk is voor alle stappen in het proces, voor de depollutie, voor het behalen van de streefcijfers voor nuttige toepassing en voor de registratie.

Een downstream verwerker die alleen fracties krijgt aangeboden, verwerkt deze onder verantwoordelijkheid van de eerste gecertificeerde verwerker. Die downstream verwerker is er op aanspreekbaar voor dat hij nagaat dat hij verwerkt onder een gecertificeerde verwerker of zelf gecertificeerd is. De certificerende instelling ziet erop toe dat gecertificeerde verwerker blijft voldoen aan de vereisten; de ILT ziet er primair op toe dat de verwerker gecertificeerd is.

Zie ook vraag onder 14.

11. Is het mogelijk alle niet gevaarlijke WEEE-stromen uit de Regeling WEEE en verplichte certificering weg te laten? Deze zijn immers voor meer dan 85% te recyclen en ongevaarlijk. Dat zou ook vele malen simpeler te controleren zijn. Grote voordeel is een efficiëntere en milieuhygiënisch verantwoorde logistiek. En dat certificering van bedrijven die alleen eenvoudige WEEE-stromen doen (en deze compacteren en knippen voor de shredders) dan niet nodig is.

De Europese richtlijn WEEE ziet niet alleen toe op een efficiëntere verwerking van afgedankte elektrische apparatuur, maar heeft ook als doel dat gevaarlijke stoffen worden verwijderd en dat een bepaald percentage hergebruik en nuttige toepassing wordt bereikt.

Bij het werken volgens WEEELABEX zijn de vereisten per stroom al verschillend en gericht op depollutie van de in die stroom aanwezige gevaarlijke stoffen en de mogelijkheden voor recycling en hergebruik. WEEELABEX geeft voor de verschillende stromen de specifieke stappen aan en op welke wijze deze moeten worden uitgevoerd.

12. Waarom vallen ongevaarlijke WEEE-stromen als wasmachines, vaatwassers, ovens (wit- en bruingoed) onder de Regeling WEEE en certificering? Er zitten geen gevaarlijke componenten in. Dus al die eisen uit WEEELABEX etc. voor transport en verwerking zijn overdreven, en eerder slechter voor het milieu dan dat zij wat toevoegen.

Wit- en bruingoed vallen al jaren onder de WEEE richtlijn, dus ook al onder de vorige. Ook in die richtlijn werden al de eisen gesteld dat passend verwerkt moest worden en bepaalde percentages hergebruik en recycling gehaald moesten worden. Wat dat betreft is er niets veranderd.

Afgedankte apparatuur in de categorie wit- en bruingoed kunnen gevaarlijke bestanddelen bevatten, zoals PCB houdende condensatoren (nu minder waarschijnlijk, maar nog steeds mogelijk) en printplaten (die loodsoldeer, beryllium, kunststof met BFR's etc. kunnen bevatten) en olie. Nieuwe wasdrogers kunnen een warmtewisselaar met F-gas en olie bevatten. Het gaat ook niet alleen om metalen; ook de recyclingpercentages van materialen anders dan metaal, bijv. glas, plastic en beton tellen mee. Als een verwerker deze materialen niet recyclet kan hij de doelstelling van 80% niet halen die bovendien al lang bestaat, ongeacht WEEELABEX.

13. Mag ik als Nederlands bedrijf ingezamelde WEEE leveren aan een bedrijf binnen Europa, die geen verplichte certificering heeft, maar wel voldoet aan de nationale regelgeving in dat land?

Ja, mits op een andere manier kan worden aangetoond dat volgens de vereisten van passende verwerking wordt verwerkt. Als het andere Europese land de Europese richtlijn WEEE uitvoert kunt u ervan uitgaan dat ook daar volgens de vereisten van passende verwerking wordt gehandeld en daarop wordt toegezien. Zie ook onder vraag 26.

14. Moeten WSW-instellingen en gevangenissen, die in opdracht van een WEEELABEX-gecertificeerde verwerker demontagewerkzaamheden verrichten, nu wel of niet ook zelf gecertificeerd zijn? (van dat categorie 1 of 2 verhaal tijdens voorlichting was niets te begrijpen. Ook niet na 3x vertellen).

Er zijn 3 situaties mogelijk:

1. De WSW instelling of gevangenis wil zelfstandig WEEE demonteren op terrein van de instelling;
2. Gecertificeerde recycler maakt gebruik van mensen uit instelling (WSW of gevangenis) op eigen terrein van gecertificeerde recycler;
3. Gecertificeerde recycler maakt gebruik van mensen uit instelling (WSW of gevangenis) die demontage werkzaamheden uitvoeren op terrein instelling.

Voor deze 3 categorieën wordt de vraag wie of wat er moet worden gecertificeerd als volgt beantwoord:

- Ad 1: De instelling is verplicht zich te certificeren;
- Ad 2: Mensen van de instelling voeren werkzaamheden uit op terrein en onder supervisie van gecertificeerde verwerker. Dit valt onder de certificering van de verwerker, mits die werkzaamheden ook worden aangestuurd door de verwerker en beoordeeld tijdens de audit;

- Ad 3: De instelling hoeft niet zelf te zijn gecertificeerd, mits de werkzaamheden worden uitgevoerd onder supervisie van de gecertificeerde verwerker en de ruimte van de instelling voldoet aan de onderliggende eisen van de certificering (voorzieningen). Supervisie op het proces en uitvoering moet via contract worden geregeld.

Type 0:	Manual cannibalisation of appliances (no depollution)
Type 1:	Manual dismantling, including all or some depollution.
Type 2:	Mechanical treatment (pre-treatment and intermediate treatment), including some or all depollution (where indicated).
Type 3:	Advanced mechanical treatment, including some or all depollution (where indicated).
Type 4:	End-processing (pure fractions), or incineration / energy from waste facilities.

Zie ook onder vraag 10.

15. Wat is de status van losse componenten van gedemonteerde apparatuur die niet is geregistreerd afkomstig van particulier of niet-gecertificeerde ontdoener, die dit zelf heeft bewerkt. Moeten die wel of niet als WEEE worden geregistreerd?

Een deel van de apparatuur zal soms in een 'gekannibaliseerde' vorm zal worden aangeleverd. In het geval van 'refurbishers' vallen deze apparaten in principe niet onder de regeling WEEE en hoeven daarmee ook niet door een gecertificeerde verwerker te worden verwerkt.

Dit wordt anders als de refurbishers de afgedankte elektrische/elektronische apparatuur uit de container halen en deze proberen te repareren. Dan betreft het immers afgedankte apparatuur. Dit betekent dus ook dat WEEE dat vanuit een milieustraat aan een refurbisher wordt geleverd, wordt overgedragen als afval. Met name in de 'refurbishment' ontstaan stromen waarbij apparatuur beperkt wordt ontmanteld om andere apparatuur te kunnen repareren.

Door dit WEEE, dat overblijft na kannibalisatie (ten behoeve van reparatie) te miskennen, zal een grote stroom WEEE buiten de gecertificeerde verwerking, registratie en de monitoring komen te vallen terwijl dit tevens uitnodigt tot moedwillige kannibalisering van de apparatuur om de WEEE-regelgeving te ontduiken. Om deze stroom toch zoveel mogelijk mee te nemen onder scope van de regeling WEEE, werkt het ministerie aan een hanteerbare definitie hiervoor waarin elementen als 'visueel nog te herkennen als WEEE-apparaat' en 'minimaal 90% van de gewichtsinhoud van het apparaat nog intact is' in meegenomen zullen worden. Zo gauw er meer bekend is over de definitie zal dit met dit met de sector worden gedeeld.

Refurbishment spullen die in NL op de markt worden gebracht, moeten worden gezien als POM (put on market). Wat wordt geëxporteerd is 'POM af'. De ILT beschouwt een gerefabriceerd apparaat die al van de NL markt komt echter niet opnieuw als POM. Aangezien in de praktijk de werkzaamheden van kringloopwinkels en refurbishers niet zoveel verschillen zou dat betekenen dat zowel refurbishers als Kringloopwinkels zich moeten registreren bij het nationaal WEEE register.

16. Een particulier komt met gesloopte materialen, afkomstig van WEEE: mag dat ingenomen worden?

Er wordt geadviseerd wordt om dit bij de gemeente af te geven, los van de vraag of dit niet als WEEE kan worden aangemerkt. De gecertificeerde verwerker moet de particulier duidelijk maken dat hij voor dat doel alleen onbewerkt WEEE mag innemen. Zie ook onder vragen 15 met betrekking to de definitie) en 51.

VRAGEN REGELING WEEE

17. In de Regeling WEEE wordt gesproken van 'passende verwerking' en best beschikbare technieken. Voor het meeste wit- en bruingoed is de WEEELABEX methode voor opslag, transport en bewerking aantoonbaar niet de best beschikbare techniek en ook geen passende verwerking. Hoe kan dit in de regeling zo zijn opgenomen?

De WEEELABEX kwaliteitsstandaard staat garant door passende verwerking volgens de vereisten van de Europese richtlijn 2012/19/EU. Hieronder valt ook het toepassing van de best beschikbare technieken. Voor inzameling, opslag en transport worden in de richtlijn en de regeling geen specifieke vereisten geformuleerd. Wel wordt in artikel 9 van de regeling bepaald dat gescheiden inzameling en vervoer zodanig wordt uitgevoerd dat hergebruik en recycling van gescheiden apparatuur en inperking van gevaarlijke stoffen optimaal is.

18. Vallen 'refurbishers' en hun activiteiten onder de regeling WEEE? Moeten zij ook WEEELABEX-gecertificeerd zijn? Zij brengen de (W)EEE-stromen weer als product terug op de markt. Moeten deze stromen dan worden geregistreerd bij het Nationaal Register, en zo ja, levert dit geen dubbeltellingen op? Is bekend hoe dit in andere landen van de EU is geregeld?

Een deel van de apparatuur zal soms in een 'gekannibaliseerde' vorm zal worden aangeleverd. In het geval van 'refurbishers' vallen deze apparaten meestal niet onder de regeling WEEE en hoeven daarmee ook niet door een gecertificeerde verwerker te worden verwerkt. Dit wordt anders als de refurbishers de afgedankte elektrische/elektronische apparatuur uit de container halen en deze proberen te repareren. Dan betreft het immers afgedankte apparatuur. Dit betekent dus ook dat WEEE dat vanuit een milieustraat aan een refurbisher wordt geleverd, wordt overgedragen als afval. Met name in de 'refurbishment' ontstaan stromen waarbij apparatuur beperkt wordt ontmanteld om andere apparatuur te kunnen repareren. Door dit WEEE, dat overblijft na kannibalisatie (ten behoeve van reparatie) te miskennen zal een grote stroom WEEE buiten de gecertificeerde verwerking, registratie en de monitoring komen te vallen, terwijl dit tevens uitnodigt tot moedwillige kannibalisering van de apparatuur om de WEEE-regelgeving te ontduiken.

Om deze stroom toch zoveel mogelijk mee te nemen onder scope van de Regeling WEEE, werkt het ministerie aan een hanteerbare definitie hiervoor waarin elementen als 'visueel nog te herkennen als WEEE-apparaat' en 'minimaal 90% van de gewichtsinhoud van het apparaat nog intact is' in meegenomen zullen worden. Zo gauw er meer bekend is over de definitie zal dit met de sector worden gedeeld.

Refurbishment apparatuur die in Nederland op de markt wordt gebracht, en was afgedankt, moeten worden gezien als POM (put on market). Voor refurbishment apparatuur die niet was afgedankt geldt dit niet. Een theoretisch voorbeeld: Een refurbisher koopt 10 oude wasmachines op en maakt er 8 goed werkende machines van, die hij weer op de markt brengt. Deze 8 wasmachines gelden in beginsel dan niet als nieuwe POM, want ze waren niet afgedankt. De 2 gesloopte, afgedankte machines gelden wel als WEEE. Als deze 8 wasmachines worden geëxporteerd worden ze in NL niet meer aangemerkt als POM, en moeten ze van de POM in mindering worden gebracht.

Hoe dit in andere landen is geregeld is niet bekend. Een voorstel is om de definiëring voor dit soort gevallen op te nemen in de Europese FAQ's voor alle lidstaten.

19. Hoe zien de vergunningsvoorschriften eruit die het bevoegd gezag moet toevoegen aan omgevingsvergunning voor WEEE (artikel 12)? Ik mag nu witgoed (niet koelvries) ontvangen als gewoon schroot. Moet mijn vergunning nu toch worden aangepast?

Witgoed is geen schroot. Witgoed valt onder elektrische en elektronische apparatuur. In elk geval geldt dat aan de minimumstandaard voor verwerking van het Landelijk AfvalbeheerPlan (LAP) moet worden voldaan. Deze minimumstandaard wordt met de komende LAP-wijziging in sectorplan 71 aangepast aan de nieuwe regeling WEEE. Zie ook:

http://www.lap2.nl/sn_documents/files/06%20Nieuws/ttw2_deel3_bijlagen.pdf.

Een verwerker van WEEE moet voldoen aan artikel 11 van de regeling, dus dat is inbegrepen WEEELABEX.

De toelichting bij artikel 12 van de regeling WEEE geeft aan dat er eigenlijk niet zoveel verandert, want er was in de oude regeling al een dergelijke verplichting om passend te verwerken. Die was alleen niet vertaald naar een verwerkingsstandaard als WEEELABEX.

De meeste verwerkers zullen vergunningplichtig zijn en kunnen straks op de naleving van de vergunningsvoorschriften over passende verwerking worden gehandhaafd. Ambtshalve zullen de vergunningen op grond van artikel 12 van de regeling moeten worden aangepast.

Zie ook onder vraag 47.

20. Artikel 12 Regeling WEEE: de EU Richtlijn is niet duidelijk in welke eisen zij stelt in artikelen 8 en 11. Hoe kan het bevoegd gezag hier een maatwerkvoorschrift over maken? Is hier een modelvoorschrift voor opgesteld door het ministerie of IPO? Voor wanneer moet het bevoegd gezag dit hebben afgerond? Vóór 1 juli 2015?

De richtlijn laat het aan de lidstaten over hoe zij hiermee om willen gaan. Het biedt de mogelijkheid om minimum kwaliteitsnormen voor verwerking van ingezameld WEEE in te voeren met als doel om helder te maken wat passende verwerking inhoudt. Nederland heeft hiervan gebruik gemaakt door de WEEELABEX standaard voor verwerking verplicht te stellen met ingang van 1 juli 2015. Artikel 12 regelt dat deze vereisten ook in de omgevingsvergunning moeten worden vastgelegd. WEEELABEX is op grond van artikel 8, vijfde lid, in Nederland geïmplementeerd als norm voor verwerking van WEEE. Daarom moet die norm (verwerkingsmethode) ook in vergunning als verplichting worden voorgeschreven.

21. Zijn ontdoeners (detailhandel, gemeenten, particulieren) op de hoogte gebracht van de plicht om WEEE te leveren aan 'gecertificeerde' verwerkers? Gaat een dergelijke informatiecampagne komen vanuit de overheid? Wordt daarin duidelijk dat er meer is dan Wecycle?

In een uitgebreide informatiecampagne voor particulieren is niet voorzien, omdat het hier niet direct een verandering voor de consument/huishouden betreft. Voor het bedrijfsleven is er de Helpdesk Afvalbeheer, die alle vragen over inleverplicht aan gecertificeerde verwerkers kan beantwoorden en toelichten.

Voor de zakelijke ontdoeners (bedrijven en instellingen) verandert er wat. Zij worden nu doorgaans door langlopende relaties met opkopers of inzamelaars ontzorgd. Deze partijen zullen ook bij gecertificeerde verwerkers terecht moeten komen. Een informatiecampagne gericht op de groep ontdoeners kan wordt overwogen. Het maken van nadere afspraken hierover is onderwerp van gesprek in het recent opgezette Monitoringsberaad met vertegenwoordigers van producenten, verwerkers en inzamelaars.

22. Volgens artikel 17 van de Regeling afgedankte elektrische en elektronische apparatuur moeten ingebouwde batterijen en accu's eenvoudig uit afgedankte elektrische apparatuur kunnen worden verwijderd. Dit betekent dat alle iPads en andere tablets nu sinds 14 februari jl. zijn verboden, en in Nederland geen van deze apparaten meer op de markt mag worden gebracht. Zijn de Staatssecretaris, Tweede Kamer en alle tabletproducenten inmiddels op de hoogte gebracht van deze bepaling? Is de Nederlandse consument al op de hoogte? Vanaf wanneer wordt dit verbod gehandhaafd? Gaat MRF bijv. bij het Meldpunt Handhaving hierop aandringen? Gaat MRF in media vragen om handhaving van het verbod op de markt brengen van tablets?

Ja, deze bepaling is bekend. Tevens geldt echter dat:

- in de gebruiksaanwijzing moet worden vermeld hoe (een deskundige) de batterij kan verwijderen. Dit hoeft niet de consument te zijn. Dit staat in de toelichting bij de WEEE regeling.
- de uitzondering 'noodzakelijk voor de werking'. Zie hiervoor Artikel 17 lid 4 uit de Regeling AEEA: "Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing wanneer een permanente verbinding tussen de elektrische en elektronische apparatuur en de batterij of accu vereist is voor de continuïteit van de stroomvoorziening vanwege: a. de veiligheid en de prestaties, b. medische redenen of c. de data-integriteit."

23. Waar kan ik de info vinden/krijgen van de in art. 16 van de regeling bedoelde gegevens die door producenten moeten worden geleverd? En per wanneer wordt die verplichting van kracht? De door mij benaderde producenten zijn hiervan nog niet op de hoogte gebracht. Moet de overheid dit opleggen, of gaat Wecycle/NVMP dit naar producenten communiceren? Weet handhaving hiervan?

De verplichting is van kracht sinds de inwerkingtreding van de regeling en richtlijn WEEE op 14 februari 2014. De communicatie over deze gegevens wordt in eerste instantie door de individuele producenten zelf en door de producentencollectieven NVMP, WEEE NL en RTA opgepakt. In het Monitoringsberaad zal worden besproken op welke wijze de uitvoering van deze verplichting het meest praktisch en efficiënt kan worden vormgegeven. Vanuit ILT wordt toegezien op de naleving van dit artikel.

24. Is er een database waarin de samenstelling van producten is vastgelegd en wordt deze toegankelijk voor belanghebbenden en recyclebedrijven? Is er een format voor aanlevering gegevens (net als REACH).

Nee, het betreft zo'n 2.000 producenten en importeurs en 10.000'en producten. Met producenten, importeurs en verwerkers is rond 2005 de afspraak gemaakt dat verwerkers deze informatie te allen tijde op kan opvragen bij producenten en importeurs, wanneer benodigd. In het Monitoringsberaad zal aan de orde worden gesteld op welke termijn welke lijst het beste kan worden opgesteld en hoe deze de doelgroepen het beste bereikt.

25. Hoe weet ik in welke apparaten de in bijlage 7 van de richtlijn 2012/19/EU benoemde stoffen (waar depollutie voor geldt) aanwezig zijn? Is hier een lijst van beschikbaar?

Producenten en importeurs zijn verplicht deze ter beschikking te stellen aan verwerkers en inrichtingen die voorbereiding voor hergebruik verrichten (artikel 16, derde lid, van regeling WEEE). Zie ook onder vraag 24.

26. Hoe gaan wij om met shipments naar EU-landen die de richtlijn niet hebben omgezet in een nationale regeling met WEEELABEX plicht?

Alle Europese lidstaten moeten de richtlijn WEEE omzetten in nationale wetgeving. Dit betekent dat overal passende verwerking moet worden toegepast volgens de vereisten van de richtlijn. In Nederland is die passende verwerking vertaald in de WEEELABEX kwaliteitsnorm. Als een ander EU land de WEEELABEX niet heeft ingevoerd, is het de verantwoordelijkheid van de exporteur om aan te tonen dat de afnemers in dat land volgens de vereisten van passende verwerking verwerken of anderszins bevoegd zijn tot inzamelen (als het nog niet wordt verwerkt).

Zie ook Artikel 11 lid 4 van de regeling WEEE: "Degene die ingezamelde afgedankte elektrische en elektronische apparatuur naar een ander land overbrengt, draagt er zorg voor en toont voorafgaand aan de overbrenging aan dat deze passend zal worden verwerkt onder voorwaarden die gelijkwaardig zijn aan het tweede lid of voldoet aan de minimum voorschriften bedoeld in bijlage VI van richtlijn nr. 2012/19/EU."

Zie ook onder vragen 13 en 28.

27. Moeten importstromen van WEEE uit omliggende landen waar geen certificeringsplicht ook volgens WEEELABEX worden verwerkt? Indien ja, dan betekent dit dat de rol van Nederland in grondstoffenrotunde is uitgespeeld omdat je dan als Nederlandse verwerker helemaal veel duurder uit bent dan je concurrenten in alle andere EU-landen waar geen WEEELABEX wordt verplicht gesteld.

Ja, alle WEEE dient in Nederland te worden verwerkt door WEEELABEX gecertificeerde verwerkers. Het maakt niet uit waar de WEEE vandaan komt. Het is niet bekend wat de kosten van het verkrijgen van de status van 'passend verwerken' bedragen in andere lidstaten. Indien er op termijn een Europese norm voor passende verwerking wordt voorgeschreven, kan ook worden geredeneerd dat de houders van een WEEELABEX/CENELEC certificaat in het voordeel zijn.

28. Hoe bepaal en check je passende verwerking in een land buiten EU? Wie bepaalt dat? Gaat de Inspectie of I&M daar langs? Er gelden toch geen andere eisen voor WEEE-export dan EVOA?

De EVOA en de richtlijn WEEE, meer specifiek bijlage VI inzake minimumvoorschriften bij overbrenging, zijn op elkaar afgestemd. Deze vereisten zijn juist bedoeld om illegale export van WEEE te voorkomen en het ongewenst 'weglekken' uit het Nederlandse recycling systeem. Al enige jaren is WEEE voor de ILT een prioritaire afvalstof voor het toezicht op de EVOA, en daarmee de door douane en ILT een van de meest gecontroleerde afvalstoffen.

Zie ook antwoord onder vraag 26.

29. Gaat het Ministerie nu opnieuw de kosten van de Regeling WEEE laten doorrekenen nu gebleken is dat in ieder geval al de certificeringskosten veel hoger uitkomen dan de raming die door de Staatssecretaris is gemaakt in de toelichting op de Regeling?

Het ministerie gaat niet opnieuw de kosten voor de uitvoering van de Regeling WEEE berekenen. Het ministerie houdt wel nauwlettend de kosten in gaten. Vooralsnog lijken de hogere kosten veroorzaakt te worden door opstartkosten van de WEEELABEX-organisatie. Producentencollectief

NVMP heeft zich bereid getoond een deel van de kosten die de WEEELABEX-organisatie in rekening brengt te financieren. Hierover worden thans nadere afspraken gemaakt. Nadere informatie kan bij NVMP worden opgevraagd.

Vanuit NVMP is daarnaast nog overleg gaande met de WEEELABEX organisatie over de opbouw (en mogelijke verlaging) van de kosten voor certificering.

30. Welke eisen gaat het ministerie stellen aan productontwerp (artikel 4 van de Europese richtlijn)? Steeds meer composieten zijn lastiger te recyclen. (?? rare zin) Er is nu geen enkele aansporing voor producenten. Waarom alleen plichten voor recyclingbedrijven die juist al het werk opknappen, en nu dus ook kosten voor hun rekening dreigen te krijgen? Vreemde onvolledige zinnen in deze vraag. Ja.

Eisen aan een productontwerp zijn grotendeels Europees bepaald. Daarbij gaat het vooral om veiligheid, technische vereisten, interoperabiliteit en verhandelbaarheid (binnen de interne markt). Spelregels om (toekomstig) afval in het productontwerp of de materiaalkeuze zoveel mogelijk te vermijden en beperken kunnen naast Europese (product)regels ook tussen producenten worden afgesproken, al dan niet in overleg of na afspraken met de overheid. Het ministerie is bereid tot overleg over wensen bij de sector en (Europese) mogelijkheden voor verbeterd productontwerp voor elektrische en elektronische apparaten.

31. Wordt grensoverschrijdend transport van WEEE een groene lijst afvalstof als het naar een gecertificeerde bewerker gaat?

De EVOA kent geen uitzonderingen voor afvalstoffen die onder de WEEE vallen. In vraag 24 van de FAQ op de website van de ILT is aangegeven dat elektrische en elektronische apparatuur niet ingedeeld kan worden op de groene lijst. Zie voor meer informatie:

http://www.ilent.nl/onderwerpen/leefomgeving/afval/evoa_vergunningen/veelgestelde_vragen/vragen_over_de_procedure/#vraag24.

VRAGEN CERTIFICERING/WEEELABEX

32. Wordt het (nieuwe) MRF-keurmerk straks geaccepteerd als managementsysteem volgens WEEELABEX of moet ik bij bedrijven toch ISO 14001 op gaan zetten?

Er is een managementsysteem nodig op het gebied van milieu, gezondheid, veiligheid en kwaliteit. Dit systeem kan ISO gecertificeerd zijn, maar dit hoeft niet. Ook een eigen systeem is toegestaan, waarin alle input en output wordt vastgelegd, naast een controlesysteem voor administratie en management. Ook handboeken, proceduredocumenten, verbeterplannen, milieu- en veiligheidsbeleid kunnen hiervoor worden gebruikt. Zie informatie in het document "Introductie op WEEELABEX standaard". Dit document is in opdracht van NVMP opgesteld en bevat een korte proces beschrijving voor verwerkers waarin staat welke stappen moeten worden genomen om gecertificeerd te worden. Dit document is te verkrijgen via branchevereniging MRF of NVMP.

33. Gesproken is over een WEEELABEX checklist die beschikbaar zou komen. Wanneer en waar kan deze worden gevonden?

Door producentencollectief NVMP is opdracht gegeven aan een auditor van VPGI om een checklist op te stellen. Deze komt volgens planning in oktober 2014 beschikbaar. Inmiddels is ook de WEEELABEX standaard in het Nederlands vertaald. Deze is op te vragen bij MRF en NVMP.

34. Gesproken is over een consultants cursus. Is hierover al meer informatie bekend?

NVMP heeft een oproep gedaan aan achttien certificerende instellingen met ruime ervaring in ISO14000 processen om deel te nemen aan de door NVMP betaalde opleiding tot auditor en een subsidiaire vraag om zich te scholen tot consultant. NVMP is bereid om aspirant-auditors, die hiervoor voldoende gekwalificeerd zijn, op kosten van NVMP, de WEEELABEX cursus om auditor te worden te laten volgen. Na deze opleiding kunnen deze personen zich als consultant aanbieden aan verwerkers om de opstart van het certificeringsproces te begeleiden. Er is ook gesproken met een consultant over het opzetten van een *consultant course* maar die had te weinig belangstelling.

De WEEELABEX organisatie organiseert ook WEEELABEX trainingen voor verwerkers (= WEEELABEX operators). De eerstvolgende training wordt gehouden van 4 tot 6 november 2014: Op de website van de WEEELABEX organisatie www.weelabex.org staat het volgende aangekondigd:

3 Days WLX training for Treatment Operators (in English).

Terms: 4-6 November 2014

Place: Prague (We will be sending out "booking form" for the hotel where the training is organised)

Price: 950 EUR + VAT.

35. Zijn er al erkende consultants? Komt hier een overzicht van?

Ja, een aantal consultants is benaderd, maar hier is nog geen overzicht van. Vooralsnog opereren zij vanuit hun eigen bedrijf voor eigen 'klanten'. Nadere informatie hierover kan worden ingewonnen via NVMP en MRF.

36. Wat wordt verstaan onder een type 3 operator, geavanceerd mechanisch verwerken en hoe valt deze binnen de WEEELABEX vereisten?

Het uitgangspunt bij de certificering volgens WEEELABEX is het proces van verwerking van verschillende stromen afval volgens bepaalde standaarden. In de standaarden is o.a. beschreven hoe om te gaan met de WEEE indien je meerdere stromen tegelijkertijd verwerkt in één proces en hoe je d.m.v. monsternamen de berekening kunt uitvoeren om bijvoorbeeld recycling-percentages per WEEE categorie te berekenen. Bijvoorbeeld stromen waarin zowel koelkasten, CRT, en klein huishoudelijke apparaten recycling voorkomen.

Er worden 5 typen operators onderscheiden, zie tabel. Dit alles wordt ook uitgelegd in informatie documenten op de website van de WEEELABEX organisatie www.weelabex.org en met name in het document 'Eligibility of Treatment Operators'.

Type 0:	Manual cannibalisation of appliances (no depollution)
Type 1:	Manual dismantling, including all or some depollution.
Type 2:	Mechanical treatment (pre-treatment and intermediate treatment), including some or all depollution (where indicated).
Type 3:	Advanced mechanical treatment, including some or all depollution (where indicated).
Type 4:	End-processing (pure fractions), or incineration / energy from waste facilities.

37. Wanneer moet een WEEELABEX gecertificeerde verwerker over naar CENELEC?

Zodra CENELEC is gepubliceerd zal deze via een wijziging in de nationale regeling WEEE worden opgenomen. Mogelijk wordt hierbij een overgangstermijn afgesproken. Bij een wijziging worden alle sectorpartijen tijdig geraadpleegd.

Een (voorstel voor een) overgang van WEEELABEX naar CENELEC wordt nauwkeurig gevolgd door het Monitoringsberaad. In het aanstaande Convenant Monitoringsberaad tussen ministerie, verwerkers en producenten is bovendien opgenomen: "Het Monitoringsberaad kan rapporteren en adviseren over de werking van het implementatiemodel, de registratie en de certificering, de overgang van WEEELABEX naar CENELEC-standaarden, vanaf het moment van oprichting".

De verwachting is dat een overgang van WEEELABEX naar CENELEC soepel zal verlopen, omdat de vereisten van beide standaarden dicht bij elkaar liggen.

38. Word je gecertificeerd voor een monostroom (bv. alleen voor demontage koelkasten) of word je gecertificeerd per categorie WEEE (10 stromen)? Wat is dan de scope omschrijving (graag voorbeeld)?

De inrichting wordt gecertificeerd per proces. Dat kan voor een monostroom zijn maar dit kan ook een gemengde stroom zijn van meerdere WEEE categorieën. Indien er sprake is van een constante gemengde stroom is dan kan de certificering plaatsvinden op basis van de jaarlijkse massabalans. Als het variërende inputstromen zijn of een gemengde stroom van WEEE producten en andere producten (bijvoorbeeld van auto's) dat dient het gedaan te worden op basis van een 'batch' (monstername) protocol.

In geval er een bepaald depollutie doel behaald moet worden (bijvoorbeeld het verwijderen van de hoeveelheid batterijen uit klein huishoudelijke apparaten) dan dient via de batchtest aangetoond te worden dat dit doel behaald is.

Dit zijn de processen/stromen:

- Grote huishoudelijke apparaten (WEEE Categorieën 1 & 10; behalve warmte- of koude-uitwisselende apparatuur)
- Warmte- of koude-uitwisselende apparatuur (Categorie 1 – koelkasten, diepvriezers; airconditioners, wasdrogers met warmtewisselaar, etc.)
- Gemengd huishoudelijke apparaten (WEEE Categorieën 2; 3; 4; 5; 6; 7 en 9; behalve beeldbuizen met kathode of koude kathode fluorescentielampen)
- Beeldbuizen (televisies en monitors met kathode) (WEEE Categorieën 3 & 4)
- Beeldbuizen (televisies en monitors met fluorescentiescherm) (WEEE Categorieën 3 & 4)
- Gasontladingslampen (Categorie 5).

Voor deze indeling van groepen is gekozen omdat ze normaal gesproken in dezelfde lijnen worden gerecycled.

39. Hoe zijn de "afdracht"-bedragen aan de WEEELABEX-organisatie opgebouwd?

De WEEELABEX organisatie vraagt een *application fee* van €300 per *treatment stream* (bijv. als een verwerker groot huishoudelijk en ICT verwerkt, dan zijn dat twee stromen).

De WEEELABEX organisatie brengt een jaarlijkse *registration fee* in rekening van €500 per *treatment stream* voor de vermelding op de WEEELABEX-website, de certificering en jaarlijkse licentiekosten voor de verwerker om het WEEELABEX/logo te gebruiken in zijn uitingen (marketing / sales / website etc.).

De afdrachten aan de WEEELABEX-organisatie zijn als volgt – na afronding audit en los van jaarlijks terugkerende audit kosten:

2014: €300,-/stroom (eenmalig) + €500,-/stroom (jaarlijks) = €800,-/stroom

2015: €500,-/stroom

2016: €500,-/stroom

Voorbeeld 1:

Een verwerker doet één WEEE-stroom, dan is de afdracht aan de WEEELABEX-organisatie (los van alle auditkosten) in het eerste jaar € 800,- en vervolgens € 500,- in de daarop volgende jaren.

Voorbeeld 2:

Een verwerker doet drie stromen – dan zijn de kosten:

2014 €2.400,-

2015 €1.500,-

2016 €1.500,-

40. Wat is een 'treatment stream' waarover € 500,- aan WEEELABEX organisation moet worden betaald per jaar? (naast application fee € 300,- en Registration fee € 1.000,)?

De WEEELABEX organisatie vraagt een *application fee* van €300 per *treatment stream* (bijv. als een verwerker groot huishoudelijk en ICT verwerkt, dan zijn dat twee stromen).

De WEEELABEX organisation brengt een jaarlijkse *registration fee* in rekening van €500 per *treatment stream* voor de vermelding op de WEEELABEX-website, de certificering en jaarlijkse licentiekosten voor de verwerker om het WEEELABEX/logo te gebruiken in zijn uitingen (marketing / sales / website etc.).

De afdrachten richting WEEELABEX-organisatie zijn als volgt – na afronding audit en los van jaarlijks terugkerende audit kosten:

2014: €300,-/stroom (eenmalig) + €500,-/stroom (jaarlijks) = €800,-/stroom

2015: €500,-/stroom

2016: €500,-/stroom

Stel een verwerker doet één WEEE-stroom, dan is de afdracht aan de WEEELABEX-organisatie (los van alle auditkosten) in het eerste jaar € 800,- en vervolgens € 500,- in de daarop volgende jaren.

Stel verwerker X doet bijvoorbeeld drie stromen – dan zijn de kosten:

2014 €2.400,-

2015 €1.500,-

2016 €1.500,-

41. Gaat WEEELABEX organisatie deze afdrachten nog aan de gecertificeerde bedrijven verantwoorden?

Vanuit NVMP is overleg gaande met de WEEELABEX organisatie over de opbouw (en mogelijke verlaging) van de aangegeven kosten voor certificering. Het ministerie volgt de resultaten van dit overleg nauwlettend en zal zonodig ook zelf om nadere informatie verzoeken.

42. Gaan Nederlandse recyclingbedrijven hierdoor verplicht een Europese producentenorganisatie financieren, en wat vindt het ministerie hiervan?

Van het financieren van een Europese producentenorganisatie is geen sprake. Elk certificeringinstituut brengt kosten in rekening voor hun onder meer hun bedrijfsvoering en uit te voeren taken. WEEELABEX is een organisatie die een Europese minimum-kwaliteitsnorm voor verwerking van WEEE heeft ontwikkeld, op initiatief van producenten van WEEE en daarbij geadviseerd door verwerkers. De organisatie leidt verder auditors op die vast te kunnen stellen of verwerkingsbedrijven aan de kwaliteitsstandaard voldoen. Het ministerie heeft geen invloed op de financiële huishouding van de WEEELABEX-organisatie maar is van mening dat in rekening gebrachte kosten (tarieven) transparant en onderbouwd moeten zijn.

43. Is de kostenopbouw niet te zwaar voor kleine bedrijven in verhouding tot grote bedrijven?

De certificeringskosten kunnen inderdaad relatief hoog zijn voor kleine bedrijven. Daarom heeft producentencollectief NVMP aangeboden om een tegemoetkoming in deze kosten beschikbaar te stellen. Over de precieze voorwaarden hierbij worden nadere afspraken gemaakt. Nadere informatie kan bij NVMP worden opgevraagd. Vanuit NVMP is tevens overleg gaande met de WEEELABEX-organisatie over de opbouw en verantwoording (en mogelijke verlaging) van de kosten voor certificering.

44. Is de kostenopbouw niet te zwaar voor Nederlandse bedrijven in verhouding tot Europese bedrijven?

Het is niet bekend hoe groot het verschil in kostenopbouw is tussen Nederlandse en Europese bedrijven en welke kosten in andere landen maken voor de daar geregelde certificering.

45. Is er reeds getoetst of geïnformeerd of de verplichte certificering in Nederland rechtsgeldig is conform Europese regels?

Ja. In artikel 8, lid 5 van de WEEE richtlijn wordt gesteld: *"Voor milieubeschermingsdoeleinden kunnen lidstaten minimum-kwaliteitsnormen voor de verwerking van ingezameld WEEE invoeren. De lidstaten die voor deze kwaliteitsnormen kiezen, brengen deze ter kennis van de Commissie, die deze normen bekend maakt."*

Dat is precies wat Nederland met de WEEELABEX gedaan heeft; er is gekozen om de vereisten van de Europese richtlijn voor passende verwerking te vertalen naar deze kwaliteitsnorm. De Europese Commissie is van de keuze voor WEEELABEX op de hoogte gesteld.

46. Kan een land (of ministerie) een gelijke Europese uitvoering van de richtlijnen (de doelstellingen leiden in plaats van de regels of de manier van uitvoering) eisen?

Een lidstaat kan dat vragen, maar dit kan alleen worden verwezenlijkt als een gelijke ofwel geharmoniseerde uitvoering in Europese regelgeving wordt geëffectueerd. Alle lidstaten beslissen daar gezamenlijk over via de Raad en Europees parlement. Een richtlijn of verordening die een

bepaalde minimumstandaard oplegt heeft dan wat harmonisatie en een gelijk speelveld betreft het beste resultaat. Dit geldt met name voor activiteiten die grensoverschrijdend zijn. De WEEE richtlijn is er juist voor bedoeld om binnen alle Europese lidstaten zoveel mogelijk dezelfde eisen te stellen aan inzameling en verwerking van WEEE. Iedereen moet voldoen aan dezelfde regels. Omdat de situatie per land verschilt biedt de richtlijn hier en daar wat keuzemogelijkheden aan de lidstaten, zoals invoeren afgifteplicht aan producenten en het invoeren van minimum kwaliteitsnormen. Zoals eerder gezegd, is na overleg met vertegenwoordigers van producenten en verwerkers is gekozen voor vrije toegang tot de WEEE markt voor verwerkers, waarbij het gelijke speelveld wordt gegarandeerd door de introductie van de verwerkingsstandaard WEEELABEX.

47. We hebben begrepen dat voor WEEELABEX-certificering het noodzakelijk is dat EURALcodes van te ontvangen WEEE-stromen zijn opgenomen in vergunning. Is dat correct? En als dit klopt, dan betekent dit dat de meeste bedrijven die nu nog deze certificering willen behalen, hiertoe niet meer in staat zijn, omdat de certificeringsprocedure wellicht 6 -9 maanden duurt, maar de wijziging van een omgevingsvergunning duurt echter minimaal 1 tot 2 jaar. Is hiermee rekening gehouden bij de totstandkoming van deze Regeling WEEE?

Certificering is per 1 juli 2015 verplicht op grond van de regeling en de richtlijn. De aanpassing van de vergunningvoorschriften met betrekking tot deze certificeringsplicht is een taak van het bevoegd gezag (provincies en gemeenten) op grond van artikel 12 van de regeling WEEE. Dit staat certificering door bedrijven evenwel niet in de weg. De certificeringsplicht geldt vanaf 1 juli 2015 rechtstreeks op grond van artikel 11 van de regeling, waar de ILT op toeziet.

Euralcodes van welke elektronicastromen/elektrische producten mogen worden verwerkt, blijken niet in de vergunning te hoeven zijn opgenomen voor de WEEELABEX-certificering. In de Activiteitenbesluit Internet Module (AIM) is in hoofdstuk 3 hierover een expliciete vraag gesteld en beantwoord. Zie: www.infomil.nl (onderwerpen/integrale/activiteitenbesluit/melding-aim/aim).

48. Wat weerhoudt de MRF (en soortgelijke clubs) de WEEELABEX richtlijnen niet als een aanvulling op het MRF-keurmerk mee te nemen?

De WEEELABEX organisatie heeft een standaard ontwikkeld die op Europees niveau de garantie biedt dat WEEE op de juiste wijze wordt verwerkt. Door hiervoor de vereisten te formuleren en auditors op te leiden die toetsen of verwerkers hier aan voldoen, wordt het goede verwerkingsniveau gegarandeerd. Het heeft geen zin de WEEELABEX-eisen op te nemen in het MRF Keurmerk, als er niet ook een toetsing/auditing tegenover staat.

49. Wanneer MRF (of een groep recyclers) een centrale organisatie (of rechtspersoon, of vereniging) opzetten, en de monitoring en verantwoording centraal regelen, is er dan nog één certificering nodig?

De certificering betreft het verwerkingsproces bij de instelling of bedrijf waar WEEE wordt verwerkt volgens de vereisten van WEEELABEX. Degene voor wiens rekening en risico (verantwoordelijkheid) wordt verwerkt, is certificeringsplichtig. De standaard staat garant voor passende verwerking en maakt ook dat de verwerkers op uniforme wijze de downstream monitoring bijhouden en tenslotte de verwerkte volumes registreren bij het Nationaal Register. Met de certificering laat de verwerker zien dat bij zijn bedrijf de verwerkingsprocessen, de monitoring en de registratie voldoet aan de vereisten van de regeling WEEE. De bedrijven die verwerken (en een certificeringsplicht dragen) zijn ook verantwoordelijk voor bijvoorbeeld rapportage als bedoeld

in artikel 20 van de regeling WEEE. MRF en EERA kunnen hun leden adviseren en ondersteunen bij de uitvoering hiervan.

50. Moet de MRF haar leden in deze niet direct adviseren monitoring en rapportage voor te bereiden en dit in het MRF-keurmerk op te nemen?;

Rapportage en monitoring maken onderdeel uit van het geheel aan WEEELABEX vereisten. Depollutie en realiseren streefwaarden horen daar ook bij. Het heeft weinig toegevoegde waarde om de WEEELABEX eisen op te nemen in het MRF Keurmerk, als de toetsing op het voldoen aan deze eisen toch apart door speciale WEEELABEX-auditors moet worden uitgevoerd. Zie ook het antwoord op vragen 48 en 49.

51. Voor ons is nog niet helemaal duidelijk hoe het zit met wel / niet verplicht certificeren. Zoals wij het interpreteren: WEEELABEX certificering is verplicht wanneer je AEEA of fracties van AEEA be-/verwerkt. Voor de certificering geldt ons inziens dus dat dit niet noodzakelijk om een heel en onbewerkt apparaat hoeft te gaan. Dus ook wanneer wij fracties van AEEA / bewerkte/beroofde AEEA ontvangen en deze vervolgens verder be-/verwerken dienen wij ons te laten certificeren. Onze interpretatie komt, lijkt het, echter niet overeen met het antwoord op vraag 10 van de door de MRF gepubliceerde "10 vragen over WEEE" waarin aangegeven wordt dat wanneer je een apparaat ontvangt dat al een bewerking heeft ondergaan (wat kan zijn enkel het afknippen van een kabel) de WEEE regeling (en dus certificering) niet meer van toepassing is. Of wordt, gezien de tekst die daarna volgt, hiermee alleen bedoeld dat de registratie in het Nationaal register niet meer van toepassing is?

Door WEEE, dat overblijft na demontage of kannibalisatie (ten behoeve van reparatie) te miskennen zal een grote stroom WEEE buiten de gecertificeerde verwerking, registratie en de monitoring komen te vallen, terwijl dit tevens uitnodigt tot moedwillige kannibalisatie van de apparatuur om de WEEE-regelgeving te ontduiken. Dit kan niet de bedoeling van de richtlijn en regeling zijn. Om deze stroom toch zoveel mogelijk mee te nemen onder scope van de Regeling WEEE, werkt het ministerie aan een hanteerbare definitie hiervoor waarin elementen als bijvoorbeeld 'visueel nog te herkennen als WEEE-apparaat' en 'minimaal 90% van de gewichtsinhoud van het apparaat nog intact is' in meegenomen zullen worden. Wanneer duidelijkheid is over deze definitie zal dit direct met de sector worden gedeeld.

"Verwerking" op grond van artikel 3 van de richtlijn WEEE is: *alle activiteiten na afgifte van WEEE aan een inrichting voor het verwijderen van gevaarlijke afvalstoffen (depollutie), demontage, shredderen, nuttige toepassing of voorbereiding voor verwijdering en andere handelingen voor de nuttige toepassing en/of verwijdering van WEEE.*

52. Naar aanleiding van de 2 bijeenkomsten die we als bedrijf hebben bijgewoond hebben we de volgende vraag: De certificering zal vertraging op gaan lopen door het mogelijk gebrek aan auditors en misschien ook doordat er teveel bedrijven tegelijkertijd gecertificeerd willen worden vooral omdat er natuurlijk vanuit de producenten een financiële tegemoetkoming is toegezegd. Het hele certificeringstraject neemt al 6 – 9 maanden in beslag. De termijn van 1 juni is naar onze mening geen haalbare kaart. Moet je echt gecertificeerd zijn per deze datum of is gezien de genoemde zaken " bezig zijn" met het traject ook voldoende. Hoe zal hier door de betrokken partijen mee omgegaan worden?

In de regeling WEEE staat dat verwerking vanaf 1 juli 2015 volgens WEEELABEX standaard moet plaatsvinden. Er is inmiddels voldoende auditcapaciteit beschikbaar en de MRF leden zijn al sinds begin dit jaar op hoogte van de vereisten. De termijn om te certificeren duurt nog driekwart jaar (vanaf derde kwartaal 2014), dus voor wie wil moet het lukken. Daarbij is het niet zo dat het hele certificeringsproces pas kan beginnen als er een auditor beschikbaar is voor een eerste analyse. In de documentatie van de WEEELABEX organisatie staat uitgebreid beschreven aan welke eisen een verwerkingsproces moet voldoen. Ook het recent opgestelde stroomdiagram 'Introductie WEEELABEX Standaard' en de checklist die in oktober beschikbaar moet komen, geven veel informatie over de wijze waarop de installatie en de verwerkingsprocessen moeten zijn ingericht. Elke verwerker kan hier nu al mee beginnen. Dan hoeft de auditor alleen nog de laatste check te doen. Er is vooralsnog geen reden om de invoering aan te passen.

53. Wat is verschil/zijn de verschillen tussen WEEELABEX en CENELEC?

In de grond zit er weinig verschil tussen WEEELABEX en CENELEC. Belangrijk verschil is dat de batchtesten niet in aanwezigheid van WEEELABEX auditor moeten worden uitgevoerd. De verschillen hebben grotendeels te maken met het verstrekken van meer duidelijkheid en eruit halen van dubbele elementen. Sommige eisen zijn minder streng, zo is er in de EN 50624 Standaard geen eis dat de WEEELABEX auditor de batch test moet controleren.

54. Waarvoor en in welke gevallen zijn batchtesten nodig?

Batchtesten zijn benodigd voor alle verwerkingsstromen; voor koel- en vriesapparaten is dit één keer per jaar, voor de overige stromen één keer per twee jaar.

De verwerker zou zijn eigen batch test moeten uitvoeren om er zeker van te zijn dat de verwerking voldoet aan de eisen – bijv. dat zij de grenswaarden voor gevaarlijke stoffen kunnen bereiken voor de geteste materialen; en dat ze de streefwaarden kunnen bereiken/overschrijden voor bijvoorbeeld de scheiding van printplaten, batterijen en condensatoren.

Voor grote huishoudelijke apparaten, kleine mix, CRT's en flat panel monitoren en lampen moeten de batch tests elke 2 jaar gecontroleerd worden door een WEEELABEX auditor (gecontroleerd betekent observeren, uitvoeren, testen etc.).

De batch is nodig om te controleren of de verwerking voldoet aan de norm en eisen van de Europese WEEE Richtlijn om de componenten, genoemd in Annex II, te verwijderen en binnen de grens en streefwaarden blijven. Het is ook bedoeld om te controleren of de verwerker elke dag dezelfde handelingen verricht (dus de resultaten van de batch test te vergelijken met de normale outputs. Zo kunnen bijv. voorafgaand aan de batch test alle condensatoren worden verwijderd opdat zo wordt voldaan aan de streefwaarden. Dit komt ook tot uitdrukking in de registratie van de outputfracties. Als dit wordt nagelaten wanneer de auditor is vertrokken blijkt dit ook uit het papierwerk. Een batch test is ook nodig als een WEEELABEX-gecertificeerde verwerker een grote verandering in de operatie of proces heeft aangebracht, om te testen of de nieuwe procedure ook aan de eisen voldoet.

55. Waarom moet er een auditor bij een batchtest aanwezig zijn bij WEEELABEX en waarom is dit niet zo (was gezegd tijdens bijeenkomst 23 mei) bij CENELEC?

In EN 50624 staat alleen de eis van een batch test en dat de resultaten aan de auditor verschaft moeten worden. De auditor hoeft alleen te verifiëren.

C.5.3 The batch shall be validated by a person entitled to perform conformity verification in accordance with [WEEELABEX]. Validation shall comprise a visual check during the batch, a visual check of all input and output fractions, verification of the documentation, and assessment of

compliance with this Annex

De WEEELABEX organisatie heeft deze visuele check ingebouwd, om te kunnen bepalen of inderdaad aan de vereisten wordt voldaan.

56. Hoeveel bedragen de laboratoriumkosten en over wat voor laboratoriumkosten heb je het dan?

Het laboratorium test de samples die tijdens de batch tests zijn genomen. Deze zijn opgenomen in het "A10 WEEELABEX Documentation to measure depollution" document. De samples (afhankelijk van de stroom) worden gecontroleerd op BFRs (kunststof); PCB, koper en cadmium (shredder pluis), zwavel (CRT-glas) en kwik (lampen en flat panels). De kosten van de test variëren per test van €175,- tot €500,-.

57. Is WEEELABEX niet meer een certificering voor monitoren en andere gevaarlijke elektronicastromen dan voor wasmachines?

Nee. WEEELABEX is een kwaliteitsnorm voor verwerking van alle WEEE. De Europese WEEE-richtlijn vraagt om passende verwerking en WEEELABEX is daar de vertaling van in de Nederlandse wetgeving. De standaard stelt niet alleen eisen aan het verwijderen van gevaarlijke stoffen, maar maakt ook dat streefwaarden nuttige toepassing worden gerealiseerd. Beoordeling of iets gelijk door de shredder mag is onderdeel van WEEELABEX, sommige stromen behoeven namelijk geen voorbehandeling. In wasmachines bijvoorbeeld kunnen gevaarlijke stoffen zitten.

58. Wat is het verschil tussen de categorieën operator 2 en 3 zoals besproken tijdens voorlichtingsbijeenkomst 23 mei 2014, en waarom is dit onderscheid er?

Zie hiervoor het document van de WEEELABEX organisatie "Eligibility of Treatment Operators". Dit is op te vragen via MRF en NVMP, of via www.weeelabex.org. Zie ook onder vragen 10, 14, 36 en 38.

59. Per wanneer kunnen onafhankelijke Nederlandse Certificerende instellingen als lead-auditor zelfstandig audits uitvoeren? Eerder hebben auditors van KIWA, TÜV-Nederland en VPGI de WEEELABEX-auditorentraining doorlopen.

Hiervoor heeft WEEELABEX de volgende eisen:

1. Wanneer ze tien WEEELABEX audits hebben bijgewoond.
2. Of sneller in het Fast Track traject:
  - a. Als ze in de afgelopen drie aaneengesloten jaren audits t.a.v. e-waste recycling (niet perse WEEELABEX) hebben uitgevoerd,
  - b. Ervaring hebben binnen de rol als lead auditor, en
  - c. Minimaal drie jaar werkervaring hebben in de WEEE-sector.

Een aantal auditors van genoemde instellingen is inmiddels begonnen om het vereiste aantal audits van (buitenlandse) lead-auditors bij te wonen.

60. Hoeveel gaat het extra kosten als naast auditor er nog een extra controle lead auditor bij moet zijn? En wie gaat dit betalen? Toch niet het recyclingbedrijf die verplicht is door wetgeving om hiermee van start te gaan?

De certificerende instellingen zullen een alles-in-een-prijs offeren aan verwerkers. Producentencollectief NVMP heeft aan verwerkers aangeboden om een tegemoetkoming te geven in de certificeringkosten. De hoogte van deze tegemoetkoming is onderwerp van gesprek. Nadere informatie kan bij NVMP worden opgevraagd.

61. Heb met RGC pas een afspraak in december 2014 kunnen maken voor een certificeringsaudit? Hoe zit het met auditcapaciteit voor de andere bedrijven?

Het is waar dat een audit vaak maanden van te voren moet worden afgesproken. Het is ook mogelijk om andere auditoren te benaderen. Bij WEEELABEX of NVMP kan een lijst worden opgevraagd met de namen van minstens 50 auditoren.

De termijn om te certificeren duurt nog driekwart jaar (vanaf derde kwartaal 2014), dus voor wie van tijdig start is dit haalbaar. Daarbij is het niet zo dat het hele certificeringsproces pas kan beginnen als er een auditor is langs geweest voor een eerste analyse. In de documentatie van de WEEELABEX organisatie staat uitgebreid beschreven aan welke eisen een verwerkingsproces moet voldoen. Ook het recent opgestelde stroomdiagram 'Introductie WEEELABEX Standaard' en de checklist die in oktober beschikbaar komt geven veel informatie over de wijze waarop de installatie en de verwerkingsprocessen moeten zijn ingericht. Elke verwerker kan hier nu al mee beginnen. Dan hoeft de auditor alleen nog de laatste check te doen. Zie ook onder vraag 52.

VRAGEN REGISTRATIE/MONITORING

62. Hoe werkt het WEEE register?

Het Nationaal WEEE Register is een onafhankelijke Stichting die door de Staatssecretaris van IenM is aangewezen als locatie waar registratie zoals vereist in artikel 18, 19 en 20 van de Regeling WEEE plaatsvindt. Zowel producenten als verwerkers registreren bij het Register.

De registratie betreft:

- a. de hoeveelheid in Nederland in de handel gebrachte elektrische en elektronische apparatuur
- b. de totale hoeveelheid verwerkte elektrische en elektronische apparatuur
- c. de resultaten met betrekking tot het behalen van de streefcijfers voor nuttige toepassing.

Zie hiervoor ook de website van het Nationaal WEEE Register www.weee-register.nl.

Het doen van opgave op website van Nationaal Register wordt gebruiksvriendelijk gemaakt. De kosten voor Nationaal Register worden betaald door de producenten.

63. Wat is downstream monitoring en hoe ver gaat dit?

Downstream monitoring is de verplichting die de *eerste* verwerker heeft om na te gaan wat er met de WEEE deelstromen die naar andere verwerkers gaan, gebeurt. Hoever downstream monitoring moet gaan hangt af van de categorie en de samenstelling van de stroom. In de volgende tabel is dit aangegeven. Het komt uit de Cenelecstandaard en is informatief. Het is illustratief voor WEEELABEX.

64. Table G.1 - Summary of information requirements

Information Required for Downstream Monitoring (4.4) and Establishment of Recycling & Recovery rates (5.9 and Annex C):	Mass	Composition	Classification of final use of fractions	Final Treatment Technology(ies)	Information on First Acceptor	Information on Downstream Acceptor(s), including Final Acceptor
Fractions that have reached end-of-waste status	(ii)	(iii)		(ii)		
Metal fractions which contain less than 2 % of non-metal fractions	(iii)	(ii)	(ii)	(ii)		
Non-metal fractions containing less than 2 % of other materials	(iii)	(ii)	(ii)	(iii)	(i)	
Fractions which are classified as hazardous according to the European list of wastes and/or fractions containing materials and components covered by Annex F	(iii)	(ii)	(ii)	(iii)	(iii)	(i)
Final fractions being forwarded for energy recovery or disposal	(ii)		(ii)	(i)		(iii)
All other fractions	(iii)	(iii)	(ii)	(iii)	(iii)	
Key (i) Requirement specified in 4.4 (ii) Requirement specified in Annex C (iii) Requirement specified in both 4.4 and Annex C						

De verwerker moet een downstream verklaring krijgen waarin staat: de ontvangen fracties (en volume per kwartaal/jaar) en de sub-fracties die zij hebben als output na verwerking, de technologie / proces (bijv. smelter) en hun recycling- en terugwinningpercentages. Dit mag een e-mailbericht zijn, maar beter is een door de downstream verwerker ondertekend rapport (best practice).

Het betekent dat de verwerker moet controleren dat de ontvanger van de fracties:

- de juiste bevoegdheid (meestal via een vergunning) heeft om het materiaal te ontvangen,
- verwerkt conform milieueisen (bijv. geen vervuiling toestaat of gevaarlijke stoffen verwijdert),
- daadwerkelijk doet wat hij zegt, en
- de recycling- / terugwinpercentages haalt die hij zegt te kunnen halen.

Dit is met name van belang voor niet-zuivere fracties (bijv. niet ferro/non-ferro fracties) die buiten de EU worden geëxporteerd.

De auditor verwacht van de verwerkers een lijst / flowchart om te laten zien waar alle output naartoe gaat en voor gevaarlijke en niet-zuivere fracties (bijv. metaal gemixt met meer dan 3%

plastic / andere fracties zoals printplaten, batterijen, condensatoren, etc.) dat zij de details kennen van de bevoegdheid en beschrijvingen van de behandeling door de volgende stap (bijv. technologie) en indien nodig de volgende stappen tot de eindontvanger.

64. Zijn wij verantwoordelijk voor de downstream monitoring voor de niet door ons verwerkte (maar alleen gesorteerde) WEEE-stroom. En zo ja, wat houdt dit in?

Sorteren is niet verwerken. Hiervoor is geen WEEELABEX certificering vereist. De gesorteerde WEEE mag alleen aan een gecertificeerd bedrijf worden aangeboden voor verwerking. Als sorteerder hoef je niet WEEELABEX gecertificeerd te zijn want je verwerkt niet. Een verwerker is inderdaad verantwoordelijk voor de downstream monitoring – deze moet hergebruik kunnen aantonen.

Volgens de EU-kaderrichtlijn Afvalstoffen heeft elke verwerker de zorgplicht om ervoor te zorgen dat degene aan wie zij hun afval overhandigen de juiste bevoegdheid heeft om het te accepteren en dat het volgens de wettelijke eisen wordt verwerkt. Dus als zij alleen WEEE sorteren moeten ze nagaan dat de verwerker aan wie wordt afgeleverd over de juiste vergunningen beschikt (en vanaf juli 2015 WEEELABEX in Nederland).

65. Wie gaat de downstream monitoring betalen?

De gecertificeerde verwerker. Deze berekent de verwerkingskosten door in prijs die hij afspreekt met de inzamelaars die aan hem aanleveren.

66. Moeten we nu al sorteren in 10 categorieën?

Nee, er wordt alleen vereist dat er *gerapporteerd* wordt in 10 categorieën en vanaf augustus 2018 in 6 categorieën.

67. Is het systeem niet veel te veel op monitoring gebaseerd en niet op recycling?

Nee. De richtlijn WEEE vereist passende verwerking en te realiseren streefcijfers nuttige toepassing en een goede registratie en dus onderbouwing daarvan.

68. Wat mag monitoring kosten?

De kosten van het Nationaal Register, voor zover het de wettelijke taken betreft die in de regeling WEEE staan, worden betaald door de producenten.

69. De downstream verwerker moet zich verantwoorden aan de aanbieder/verwerker. Wat moet er allemaal overgelegd worden?

De verwerker moet een downstream verklaring krijgen waarin staat: de ontvangen fracties (en volume per kwartaal/jaar) en de sub-fracties die zij hebben als output na verwerking, de technologie / proces (bijv. smelter) en hun recycling- en terugwinningpercentages. Dit mag een e-mailbericht zijn, maar beter is een door de downstream verwerker ondertekend rapport (best practice). Zie antwoord onder vraag 63.

70. Is dit geen (onafhankelijke) taak van de overheid?;

Nee, niet noodzakelijk. Registratie en monitoring zijn vereisten uit de richtlijn WEEE. De richtlijn vraagt om registratie van producenten van hun put-on-market gegevens om de registratie van de volumes aan ingezameld WEEE dat passend door verwerkers wordt verwerkt. Vertegenwoordigers van producenten en verwerkers hebben er samen met het ministerie voor gekozen om al deze registraties te laten plaatsvinden in één onafhankelijk nationaal WEEE-Register dat aansluit op al bestaande structuren en kennis. Door deze werkwijze wordt het eenvoudiger om te bepalen of er op nationaal niveau aan de inzamel- en verwerkingsdoelstellingen van de WEEE richtlijn wordt voldaan.

71. Hoe werkt het wanneer een bedrijf een nieuwe verwerking toevoegt of een bestaande verwerking aanpast?

Het certificaat geldt voor een verwerkingsproces en niet voor een bedrijf. Als een bedrijf een nieuw verwerkingsproces start dan zal dit opnieuw gecertificeerd dienen te worden. Als het een aanpassing van een bestaand proces is waarbij nog steeds voldaan wordt aan de normatieve eisen van de WEEELBEX standaard dan is geen nieuw certificaat nodig. De standaarden beschrijven niet welk technisch proces gevoerd moet worden, maar wel welke doelen behaald moeten worden bijvoorbeeld t.a.v. emissies, depollutie, etc. De certificering is gericht op hoofdstromen. Als de nieuwe bewerking een hoofdstroom betreft dan is een aanvullende certificering voor deze stroom vereist.

72. Hoe werkt het wanneer een bedrijf een nieuwe afnemer of leverancier krijgt?;

Als het bedrijf de eerste ontvanger is dan dient het bedrijf bij de nieuwe afnemer te vragen wat er met de deelstroom gebeurt en deze gegevens te gebruiken voor de rapportages aan het nationale register. Bij een nieuwe leverancier hoeft er niets te gebeuren. Een nieuwe leverancier verandert niets, waarbij nog steeds geldt dat deze leverancier alleen maar mag verzamelen/sorteren en niet voor(be)- of verwerken.

Een nieuwe afnemer van een gecertificeerde verwerker wordt meegenomen in de set aan downstream afspraken tussen de gecertificeerde verwerkers en deze afnemer, waarmee wordt verantwoord welk aandeel deze afnemer levert bij het realiseren van de streefcijfers nuttige toepassing. Dit wordt de eerstvolgende keer beoordeeld door de auditor.

De verwerker moet ervoor zorgen dat er downstream checks worden verricht om er zeker van te zijn dat de leverancier de juiste bevoegdheden (bijvoorbeeld vergunningen) heeft en hem kan verzekeren dat ze voldoen aan *Clausul 5* van de Standard. Ze moeten het bewijs van deze controles en de details van de vergunningen bewaren.

73. Is er al iets bekend over hoe/waarmee geregistreerd moet gaan worden? Wij weten dat er een zgn. Rep-tool is die aangeschaft kan worden, maar wordt dat inderdaad de software waarmee de informatie t.b.v. het Nationaal register vastgelegd gaat worden?

RepTool is een door het WEEE Forum ontwikkelde tool dat voldoet aan de rapportagevereisten die worden gevraagd in WEEELABEX. Deze software is nu voor iedereen aan te schaffen. Maar er is geen rapportagetool voorgeschreven; dit mogen verwerkers ook zelf ontwikkelen.

Desgevraagd kan het Nationaal WEEE Register nader advies geven over de te hanteren rapportagetool. Mogelijk brengt het Monitoringsberaad hier op termijn advies over uit.

74. In mijn beleving was de afvalstoffen registratie en de meldplicht aan het LMA in 2007 en 2008 op een aanzienlijk niveau gekomen en leek dat sterk op de registratie die nu geëist wordt. En nu is het compleet verwaterd. Gaat dat met deze nieuwe regeling weer gebeuren?

De registratie is onderdeel van de geldende WEEE-richtlijn, dus daaraan moet in iedere Europese lidstaat worden voldaan. De ILT kan op de naleving daarvan handhaven.

75. Waarom gaat LMA niet de registratie doen, als daar toch al alle gegevens samenkomen? Dan neem je ook zorg weg over commercieel misbruik gegevens door Wecycle.

De WEEE-richtlijn vraagt meer dan alleen verwerkte volumes in productcategorieën. Ook de put-on-market gegevens van producenten moeten geregistreerd worden. Om deze gegevens bij elkaar te brengen, onder strikte voorwaarden van onafhankelijkheid en vertrouwelijkheid, is de onafhankelijke Stichting nationaal WEEE Register opgericht. Zie ook het antwoord op vraag 70.

76. We hebben reeds niet afgestemde regelgeving betreffende registratie van gegevens, het bewaren daarvan en zo nodig het melden daarvan. Wordt er rekening gehouden met het afstemmen tussen Besluit Melden en BIA/RIA en de registratie/monitoring aan het WEEE-Register?

Het Besluit melden kent al een uitzondering voor het melden van afgedankte elektr(on)ische apparatuur. Deze uitzondering is opgenomen in artikel 2.2a1, onder e, van dat besluit. De inrichting die alleen WEEE inneemt, wordt niet meldingsplichtig. De inname moet wel in het kader van producentenverantwoordelijkheid worden geregistreerd. Echter, een inrichting die door de inzameling van andere afvalstoffen wel meldingsplichtig is en daarnaast ook WEEE inzamelt, zal de WEEE nog wel moeten melden, tenzij dit onder andere uitzonderingen valt. Bijvoorbeeld: de ontvangst van afvalstoffen van particulieren is bijvoorbeeld niet meldingsplichtig. Zie artikel 2 van het Besluit melden.

Het Besluit inzamelen afvalstoffen heeft geen relatie met WEEE, behalve dat niet-beroepsmatig inzamelen is uitgezonderd van de VIHB-registratie (oud-voor-nieuw zou hier bijvoorbeeld onder kunnen vallen, mits dit als service gebeurt, en hier geen vergoeding tegenover staat).

77. Vervalt mijn meldingsplicht aan Landelijk Meldpunt als we gaan registreren en melden aan het Nationaal register?

Als in het kader van producentenverantwoordelijkheid met WEEE wordt gewerkt, is het melden LMA daarvan uitgezonderd. Mits geen andere afvalstoffen ontvangen worden waardoor er alsnog wel meldplicht is, ook voor afval inclusief WEEE.

Zie <http://www.lma.nl/faq/inhoudelijk/reikwijdte/index-2.htm> en vraag 76.

VRAGEN PRODUCENTENVERANTWOORDELIJKHEID

78. NVMP zeg dat diverse gemeenten al hun eigen weg gaan, is dat dan niet het signaal dat het al anders kan? Is deze regie van NVMP dan wel gewenst?

Gemeenten hebben geen afgifteplicht aan NVMP. Zij mogen zelf bepalen aan met wie zij contracten voor verwerking afsluiten. Om te garanderen dat deze verwerking conform de vereisten van de Europese richtlijn geschiedt is in de nationale regeling WEEE vastgelegd dat alleen aan WEEELABEX gecertificeerde verwerkers mag worden afgegeven. Daarmee is kwalitatief hoogwaardige verwerking en ook registratie gegarandeerd. Als een gemeente er voor kiest om toch aan Wecycle/NVMP af te geven, of aan de andere inzamelsystemen van de producentencollectieven RTA respectievelijk WEEE NL, dan moet deze ervoor zorgen dat het WEEE bij gecertificeerde verwerkers terecht komt.

79. NVMP zegt onnodig te willen zijn. Moet je dan niet juist de monitoring van de regelgeving stimuleren en recyclingbedrijven juist de kans geven om te laten zien dat zij het goed doen?

Dat is juist. Als de markt alle WEEE zelf inzamelt en verwerkt is NVMP niet nodig. Omdat er echter altijd WEEE-stromen zijn die geen positieve waarde hebben en waar na inzameling en verwerking geld bij moet, zullen deze apparaten niet door de markt worden ingezameld en verwerkt. Daarom zijn producentenorganisaties als NVMP/Wecycle, RTA en WEEE NL er om deze apparaten in te zamelen en te (laten) verwerken, op basis van hun producentenverantwoordelijkheid. Dit noemen we de vangnetfunctie.

80. Is de NVMP bereid tot het stimuleren van een gelijk speelveld en dit vast te leggen? NVMP zegt dat zij wil dat de commerciële markt de verwerking oppakt, dan moeten de met verwijderingsbijdragen gefinancierde activiteiten afgebouwd worden. Is NVMP hier ook toe bereid en als ja, per wanneer gaat dit dan gebeuren?

De introductie van WEEELABEX garandeert een gelijk speelveld. Producenten ondersteunen de totstandkoming van een gelijk speelveld hetgeen o.a. tot uitdrukking komt in de stimuleringsregelingen met betrekking tot WEEELABEX certificering.

De vergoedingen die betaald worden aan gemeenten en retail betreffen aantoonbare kosten en zijn dan ook niet zonder meer af te schaffen. Het ligt eerder voor de hand dat gemeenten deze kosten ook in rekening zullen moeten brengen bij andere deelnemers in het gelijke speelveld.

Verder blijven er stromen bestaan die voor de markt niet interessant zijn. NVMP/Wecycle organiseert de inzameling en verwerking van deze stromen en verrekent de kosten hiervan achteraf met de producenten. De 'oude' verwijderingsbijdragen worden alleen gebruikt voor het verwerken van het aandeel in het ingezamelde volume dat geproduceerd is vóór 2005. Dit volume wordt op basis van steekproeven bepaald.

81. Wat is nu de exacte rol van Wecycle, en wat is haar doelstelling?

Wecycle is de uitvoeringsorganisatie van NVMP en organiseert de inzameling en verwerking van WEEE voor de bij NVMP aangesloten producenten. Wecycle maakt geen winst en probeert tegen zo laag mogelijke prijs WEEE in te zamelen en te (laten) verwerken en registreren.

82. Waarom krijgen gemeenten zo maar € 1.000,- als ze zich bij Wecycle aansluiten? Is dat niet in strijd met Mededingingswet? Want dit geld komt uit de

Verwijderingsbijdragenpot van € 200 miljoen waar consumenten voor hebben betaald bij de aankoop van elektrische apparaten. Concurrenten van Wecycle (marktpartijen) kunnen niet uit deze pot plukken. Dit is toch oneerlijke concurrentie. Wat vindt de Staatssecretaris hiervan? Is dit al aan de mededingingsautoriteiten voorgelegd?

Deze bewering is niet juist. Gemeenten krijgen niet zomaar een bedrag. Wecycle biedt een vergoeding aan gemeenten (een bedrag per ton WEEE) die het door die gemeente ingezameld WEEE via Wecycle passend laten verwerken en registreren. Dit doet Wecycle in opdracht van de producenten die zijn aangesloten bij NVMP en die via Wecycle een inzamelings- en verwerkingsstructuur operationeel houden, ongeacht of het WEEE wel of geen markwaarde heeft. Deze vergoeding is contractueel vastgelegd tussen Wecycle en die gemeente en maakt het mogelijk dat afgedankte apparaten die voor de markt niet interessant zijn (en waar bij geld bij moet) toch ingezameld en verwerkt worden. Hiermee komt het producentencollectief NVMP haar verplichtingen vanuit de producentenverantwoordelijkheid na om afgedankte apparatuur in te zamelen en te verwerken.

De nieuwe regeling WEEE maakt het mogelijk dat verwerkers ook direct met gemeenten contracten afsluiten, buiten producenten(collectieven) om. Voorwaarde daarbij is dan wel dat de verwerker volgens de WEEELABEX-standaard verwerkt.

Gemeenten krijgen die € 1.000 op voorwaarde dat zij ook energiezuinige lampen en armaturen innemen van zakelijke ontdoeners. Die inname hoeven gemeenten niet te doen. Er is dus sprake van een stimuleringsregeling, behalve voor lampen en armaturen.

83. Geldt de WEEELABEX ook voor contractpartners en contractanten van NVMP en WECYCLE?

Ja, WEEELABEX geldt voor alle verwerkers die WEEE als eerste ontmantelen of uit elkaar halen.

84. Worden contractpartners en contractanten wel gecompenseerd voor de certificering?

NVMP heeft aangeboden om een tegemoetkoming in de certificeringskosten te betalen voor de eerste 100 verwerkers die daarvoor een verzoek doen.

85. Waar nemen de producenten in deze uitvoering hun verantwoordelijkheid? Complex weg gestopte materialen worden het probleem van de verwerker. Producenten worden zo niet gestimuleerd duurzamer te fabriceren.

Als de inzameling en verwerking van WEEE interessant is voor de markt dan staat het de verwerkers vrij hieraan te verdienen. Voor die stromen die niemand wil hebben zullen de producentenorganisaties de functie van vangnet en regie op zich blijven nemen. Zie ook de antwoorden op vragen 79 tot en met 82.

VRAGEN FINANCIERING

86. Krijgt een bedrijf een vergoeding voor de hoeveelheid geregistreerde WEEE? Van wie?

Nee, registratie is voor verwerkers een wettelijke verplichting. Producenten hebben een stimuleringspremie in het vooruitzicht gesteld voor verwerkers die vóór de wettelijk voorgeschreven datum van 1 juli 2015 gecertificeerd zijn. Dit betreft een tegemoetkoming in de certificeringkosten en tevens een vergoeding voor de registratie van de verwerkte tonnages.

87. Waarom houdt de vergoedingsregeling op per 1 juli 2015, als daarvoor vrijwel niemand zich kan laten certificeren. Nedvang verstrekt wel vergoedingen monitoring, en zorgt ook kostenvergoeding audits, of controleert zelf.

De situatie met Nedvang betreft andere wetgeving en andere spelers. De genoemde vergoedingsregeling is een "stimuleringsregeling". De vergoeding door producenten houdt op als de wettelijk voorgeschreven datum voor certificering is bereikt. Dan hoeft niet meer gestimuleerd te worden dat zoveel mogelijk bedrijven zich tijdig laten certificeren, dan is het een wettelijke verplichting.

88. Als een bedrijf een vergoeding krijgt, is dit dan alleen voor de hoeveelheid verwerkt of ook voor de hoeveelheid gesorteerde stromen?

De stimuleringsregeling is gericht op:

1. Tegemoetkoming in de certificeringskosten
2. De registratie van verwerkt WEEE volgens WEEELABEX (tot 1 juli 2015).

Dit geldt niet voor sorteren omdat dit geen onderdeel uitmaakt van de certificering en registratie.

89. Als je als bedrijf een deel van de keten van inzameling, verwerking, nuttige toepassing en milieu hygiënische verwijdering van WEEE voor je rekening neemt (vermoedelijk aantoonbaar via het register, hoewel dit enkel verwerking betreft??), hoe krijgen wij dan de betreffende vergoeding van de producenten uit hoofde van hun financieringsplicht voor deze keten?

De certificeringplicht zorgt ervoor dat WEEE-stromen, buiten de bemoeienis van de inzamelsystemen van producenten om, hoogwaardig en passend worden verwerkt. Hiermee is gehoor gegeven aan de wens van verwerkers om meer (vrije) toegang tot de markt te krijgen. De waardestromen leveren voldoende op. Vergoedingen worden - onder voorwaarden - alleen nog door producenten gegeven voor de inzameling en verwerking van stromen die geen positieve waarde hebben.

90. Hoe wordt deze (eventuele) vergoeding bepaald/berekend?

Zie het antwoord onder vraag 89.

91. Wanneer overheid en belangenvereniging(en) besluiten dat Nederlandse bedrijven (relatief een kleine groep in Europa) zo ver vooruit moeten lopen, dienen zij dan niet ook daarin een (substantieel) deel in te financieren?

Het gaat hier niet om voorop lopen, maar om zeker te stellen dat wordt voldaan aan (zelfs al eerder) geldende wetgeving. De introductie van de verwerkingsstandaard WEEELABEX maakt dat alle verwerkers hetzelfde vereiste van niveau van passende verwerking toepassen en dat er daarmee onder verwerkers een gelijk speelveld ontstaat. De sturende rol van de producentencollectieven wordt hierdoor teruggedrongen, wat precies de wens was van de

verwerkersbranche.

VRAGEN HANDHAVING

92. Gesteld mag wel worden dat de provincie en het ministerie I&M dit niet kunnen handhaven of monitoren buiten de geregistreerde bedrijven, vergelijk het met de metaalinzamelaars. Werven zijn redelijk makkelijk, venters al veel moeilijker (ondanks VIHB). Toch zie je een groot verval in het beheersen. Is er voor deze regeling een plan om die situatie te voorkomen?

Inzamelaars of gemeenten met die bedrijvigheid moeten kunnen aantonen dat zij aan een gecertificeerde verwerker afgeven. De gecertificeerde verwerker moet aantonen dat de ontvangen WEEE nog niet behandeld is. De ILT zet capaciteit in op de naleving van de Regeling WEEE conform de ILT prioriteiten en analyseert hoe de beschikbare handhavende capaciteit en toezichtinstrumenten het best kunnen worden ingezet. Het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning (provincies en gemeenten) is daarnaast verantwoordelijk voor het toezicht en de handhaving van de inrichtingsgebonden voorschriften die in de Regeling WEEE zijn gesteld en die betrekking hebben op de vereisten van toepassing op de inrichting. Op het moment dat hier onregelmatigheden worden aangetroffen die eveneens in strijd zijn met de bepalingen uit de regeling waarschuwt het bevoegde gezag van de omgevingsvergunning de ILT en zullen de partijen gecoördineerd optreden. Parallel aan de mogelijkheden van publieke toezichthouders om toezicht te houden op de bepalingen in deze regeling, is er voor certificerende instellingen een nadrukkelijke rol weggelegd wat betreft de bevordering van de naleving van certificaathoudende verwerkers. Deze certificering ondersteunt het publiekrechtelijke toezicht. Partijen kunnen in het kader van het Monitoringsberaad adviseren over onderwerpen van uitvoering van de Europese richtlijn en de regeling WEEE en het ministerie verzoeken eventuele kwesties met betrekking tot de handhaving voor te leggen aan de ILT.

93. Als de overheid dit doet, is zij dan verantwoordelijk voor de oneigenlijke concurrentie binnen Europa?

Nee, deze certificering past geheel binnen de Europese kaders die door de WEEE-richtlijn worden gesteld. Het is nu eenmaal zo dat WEEE volgens deze richtlijn (en ook volgens de vorige) passend moet worden verwerkt. De huidige richtlijn biedt lidstaten de mogelijkheid om verwerkingsnormen op te leggen, om ervoor te zorgen dat alle betrokkenen goed weten wat er onder passende verwerking wordt verstaan en wat er van hen wordt verwacht. Nederland heeft voor een standaard gekozen met als doel dat alle verwerkers straks kunnen opereren in een gelijk speelveld.

Handhaving en implementatie van de richtlijn WEEE blijft de verantwoordelijkheid van afzonderlijke lidstaten van de Europese Unie en zodoende zullen er altijd verschillen bestaan. ILT streeft wel naar een gelijk speelveld en zoekt samenwerking met Europese lidstaten om een meer uniforme aanpak te stimuleren. Er zijn diverse Europese projecten uitgevoerd ten behoeve van een gelijke handhaving van de voorgaande richtlijn.

94. Hoeveel capaciteit is beschikbaar voor de handhaving van de Regeling WEEE?

Capaciteit zegt niet alles. De WEEELABEX certificering maakt het wel mogelijk dat met de beschikbare capaciteit snel kan worden beoordeeld of een verwerkingsbedrijf passend verwerkt:

het is wel of niet gecertificeerd. Hiermee hoeft ILT niet zelf de bedrijfsprocessen te controleren; of aan de vereisten van passende verwerking wordt voldaan. Dit is al gebeurd in het certificeringstraject.

De ILT zet capaciteit in op de naleving van de regeling WEEE conform de ILT prioriteiten en analyseert hoe de beschikbare capaciteit het best kan worden ingezet. Het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning is daarnaast verantwoordelijk voor het toezicht en de handhaving van de inrichtingsgebonden voorschriften die in de regeling WEEE zijn gesteld en die betrekking hebben op de vereisten van toepassing op de inrichting. Op het moment dat hier onregelmatigheden worden aangetroffen die eveneens in strijd zijn met de bepalingen uit de regeling waarschuwt het bevoegde gezag van de omgevingsvergunning de ILT en zullen de partijen gecoördineerd optreden. Parallel aan de mogelijkheden van publieke toezichthouders om toezicht te houden op de bepalingen in deze regeling, is er voor certificerende instellingen een nadrukkelijke rol weggelegd wat betreft de bevordering van de naleving. Deze certificering ondersteunt het publiekrechtelijke toezicht. Los hiervan kan de ILT te allen tijde zelf vaststellen of aan de WEE-regeling is voldaan en daarbij gebruik maken van de haar ter beschikking staande toezichtinstrumenten.

95. Wat vindt de MRF van de stelling van mevrouw Adams tijdens de voorlichtingsbijeenkomst dat je niet aan WEEELABEX moet beginnen als verplichting als de handhaving niet 100% waterdicht is?

De wijze van handhaven is geen reden om in het belang van het milieu en een gelijk speelveld een passende verwerking achterwege te laten. Het stelsel van verkeerslichten wordt ook niet overboord gegooid omdat door rood rijden in gevallen onbestraft blijft. WEEELABEX dient ergens toe. Het systeem van certificering is daarbij relatief eenvoudig handhaafbaar, omdat immers vooraf wordt bepaald of een verwerker voldoet aan de vereisten van passende verwerking volgens WEEELABEX. De certificering regelt dat aan de vereisten wordt voldaan, de ILT controleert primair of het certificaat is behaald.

Nogmaals wordt gewezen op het belang dat met de WEEELABEX certificering er tussen verwerkers een gelijk speelveld ontstaat, omdat vooraf wordt bepaald of een verwerker voldoet aan de vereisten van passende verwerking volgens WEEELABEX. Zie ook onder vraag 94.

96. Wij worden voortdurend door de Inspectie gecontroleerd op het ingevuld zijn van de EVOA-begeleidingsformulieren. Dan kan het naar onze mening niet zo zijn dat in de prioriteitenstelling van ILT de ingevulde bijlage VII voorrang heeft boven (illegale) exporten van onbewerkte WEEE etc. Zijn hier nu wel afspraken over?

De ILT controleert niet alleen op het invullen van formulieren. De EVOA en de WEEE-richtlijn, meer specifiek bijlage VI inzake minimumvoorschriften bij overbrenging, zijn op elkaar afgestemd. Deze vereisten zijn juist bedoeld om illegale export van WEEE te voorkomen en het ongewenst 'weglekken' uit het Nederlandse recycling systeem. Al enige jaren is WEEE voor de ILT een prioritaire afvalstof voor het toezicht op de EVOA, en daarmee een van de meest gecontroleerde afvalstoffen door de douane en ILT.

97. Zijn er andere instanties dan de Inspectie die de handhaving kunnen doen, want ILT heeft het te druk met het bekeuren van exporteurs die R-codes verkeerd hebben ingevuld, of om te controleren of er nog ergens PVC-verpakkingen in de supermarkt liggen i.v.m. de statiegeld discussie.

ILT controleert op meer handelingen dan hier genoemd. De ILT is toezichthouder op de WEEE regeling en zal conform de ILT prioriteiten toezichtcapaciteit inzetten op naleving van de regeling. Het certificeren volgens de WEEELABEX ondersteunt de ILT bij het vaststellen of verwerkers aan de vereisten van de regeling voldoen. Daarnaast zijn lokale overheden zoals provincies en gemeenten belast met het toezicht op de omgevingsvergunning van bedrijven in de keten.

Partijen kunnen in het kader van het Monitoringsberaad adviseren over onderwerpen van uitvoering van de Europese richtlijn en de regeling WEEE en het ministerie verzoeken eventuele kwesties met betrekking tot de handhaving voor te leggen aan de ILT.

Naschrift: Partijen hebben zich ingespannen de vragen zo goed mogelijk te beantwoorden op basis van de hen beschikbare informatie. De uiteindelijke uitleg of interpretatie van de Europese en nationale regelgeving over WEEE in voorkomende gevallen is aan de handhavende instanties en uiteindelijk de rechter.